

Da aktivitetsniveauet nedsættes, er følgerne, at projektudgifterne ikke er af samme størrelsesorden som angivet i forslaget til finansloven.

Til nr. 1597

Som følge af faldende aktivitetsniveau vil der også være faldende udgifter til anlæg af viadukter.

Til nr. 1598

Konsekvensændringsforslag, jfr. § 16.20.10.70.01.

Til nr. 1599

Der henvises til bemærkningerne ad konto § 16.20.10.70.02.

Til nr. 1600

Det kan ikke forventes de næste 10 år, at der vil være mulighed for at projektere og igangsætte bygning af nye hovedlandeveje. Til den tid vil det være vanvittigt allerede at have forudopkøbt jordarealer til sådanne. Et eksempel på forkert projektering og køb er diagonalvejen.

Til nr. 1601

Trafikhavneloven nr. 239 af 1976 ændres således, at vi bliver af med den landshavnekasse. Sådanne særlige frimærkekasser inden for statsøkonomien øger uoverskueligheden i statens finanser, og der er ingen særlig grund til at tro, at afgiftsbehov på et vist område må prioriteres på samme højde som udgiften indenfor samme felt er præcist den samme størrelse i kroner og ører.

Gældende havnelovgivning præmierer udelukkende de hændende ikke-erhvervsaktive byer, fordi disse kan lukre på de aktives indsats.

Til nr. 1602

Konsekvensændringsforslag.

Til nr. 1603

Dansk erhvervsliv trives bedst i frihed. Ja, det er udelukket, at erhvervslivet overhovedet kan virke under restriktionslovgivning og ødelæggende kontrolbesøg fra offentlige institutioner. Industriministeriets hovedvirke gennem 1970'erne har været lovgivning om øget indflydelse på virksomhedsbeslutninger og øget kontrol med prisfastsættelser. Skiftende, socialistiske ministre – jeg ved godt det lyder lidt underligt, men det skal jo være sådan, har med fryd i stemmen gennemført avancementstop, prisstop, udbyttebegrænsninger og andre initiativer, der forhindrer en vækst i dansk industri, håndværk, landbrug m.v.

Skiftende industriministre har været en af de største forhindringer for øget produktion.

Når en privat virksomhed er i økonomisk uføre tilkaldes T. Bak Jensen og andre professionelle virksomhedskonsulenter. Når det er dansk erhvervslivs overordnede samfunds-kontrolant – Industriministeriet – sker det modsatte.

Industriministeriet sætter ikke omkostningerne ned – tværtimod. Det, der burde ske, var, at betroede faste medarbejdere påtager sig det arbejde, som måtte være uden skelen til, at klokken ind imellem skulle vise 12 timers effektivt arbejde pr. dag i 6 eller 7 dage om ugen.

Naturligvis må alle ansatte i statsadministrationen i Danmark nu indprentes, at de må være først til at yde ofre som var først til ned igennem 1960'erne og til Fremskridtsmodstanden slog igennem, at være lønførende.